

Griffienummer :
Repertoriumnummer : 2635
Vonnisdatum : 07.12.2010

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.
gepensioneerde,
geboren te op
wonende te
Belg.

2.
poetster,
geboren te op
wonende te
Belgische.

VERDACHT VAN:

Te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

HA. 66.97.1658-00

A/ Van 24 augustus 2000 tot 25 juni 2009

op de onroerende goederen gelegen te _____, gekadastraerd of geweest zijnde _____, eigendom van de eerste en de tweede, voornoemd, ingevolge akte van aankoop dd. 12 oktober 1976, verleden voor notaris _____ met standplaats te _____;

- een loods in hout (8m x 6m)
- een garage met dubbele wentelpoort (4m x 4m)
- een kippenhok in hout (4m x 2m)
- een afdak in hout (4m x 2m)
- een verharde toegangsweg (breedte 3m)
- 2 pilaren in gevelsteen met hoogte van 2m
- een reliëfwijziging aangelegd met gele aarde en steengruis

voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

de percelen in kwestie gelegen zijnde in natuurgebied gelet op de bepalingen van het gewestplan _____, goedgekeurd bij KB van 3 april 1979;

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 mei 2000 strafbaar ingevolge de artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk:

- de afbraak van de loods in hout (8m x 6m)
- de afbraak van de garage met dubbele wentelpoort (4m x 4m)
- de afbraak van het kippenhok in hout (4m x 2m)
- de afbraak van het afdak in hout (4m x 2m)
- de afbraak van de verharde toegangsweg (breedte 3m)
- de afbraak van de 2 pilaren in gevelsteen met hoogte van 2m
- de verwijdering van de reliëfwijziging aangelegd met gele aarde en steengruis

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 24.09.2010,
nr. _____ en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 93,13 euro. De Bewaarder (get.)

HA. 66.97.1658-00

3.
Op 12 augustus 1996 werd aan beklagde een bouwvergunning verleend voor het bouwen van een schuilhok voor vee op een perceel, gekend onder

Op 24 augustus en 7 september 2000 werd ter plaatse een proces-verbaal opgesteld, waaruit blijkt dat beklagden in strijd met bouwvergunning van 12 augustus 1996, een schuilhok voor vee en een serre tegen de bestaande bergplaats hebben opgericht; een regularisatie van de toestand werd geweigerd bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen in datum van 19 februari 1996; de vaststellingen betroffen de percelen (waarop een schuilhok voor vee werd opgericht in strijd met de bouwvergunning zie Proces-Verbaal van 24 augustus 2000).

Beklaagde werd op 6 maart 2001 over deze misdrijven ondervraagd en verklaarde o.m. dat de constructies (garage en duivenhok) aanwezig waren bij de aankoop van de gronden.
Na de aankoop werd door beklagde een garagepoort gemonteerd en twee stenen muurtjes gemetst.
Hij verklaarde eveneens dat in de loop van de maanden maart of april van het jaar 1999, een reliëfwijziging werd doorgevoerd door het storten van 8 vrachtwagens aarde.

Op 20 maart 2001 verzocht de stedenbouwkundige inspecteur de wederrechtelijk opgetrokken constructies op de percelen te verwijderen (stukken 36-41).

Beklaagde werd op 4 september 2001 ondervraagd en verklaarde dat de constructies werden opgericht 'voor de stedenbouwwet van 1962'.

4.
Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in werking getreden.

De instandhouding van dergelijke constructie in ruimtelijk kwetsbare gebieden blijven strafbaar.

De argumentatie van beklagden met betrekking tot het gevoerde strafonderzoek is niet geheel duidelijk.

Er dient een onderscheid gemaakt te worden voor de constructie op het perceel waarop een schuilhok voor vee werd opgericht in strijd met de bouwvergunning) en de percelen deze percelen liggen binnen de grenzen van een agrarisch gebied en worden niet gevisceerd in de huidige procedure.

De percelen liggen binnen de grenzen van een natuurgebied waarin elke constructie wordt verboden.

HA. 66.97.1658-00

Beklaagden maken het niet aannemelijk dat de constructies werden opgericht voor de inwerkingtreding van de wet op stedenbouw; bij de aankoop van bedoelde percelen was het gewestplan van toepassing, zodat beklagden hoorden te weten dat de instandhouding van elke wederrechtelijke constructie in een natuurgebied verboden is.

Aan beklagden werd de tijd gelaten om zelf de toestand te regulariseren; van deze mogelijkheid hebben beklagden geen gebruik gemaakt, zodat zij thans ten onrechte voorhouden dat in casu de redelijke termijn werd overschreden.

De argumentatie met betrekking tot 'stemmingsmakerij' het optreden van de stedenbouwkundige inspecteur en het gevoerde strafonderzoek vinden geen bewijs in het gevoerde strafonderzoek; deze argumentatie wordt als zijnde niet relevant afgewezen.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen door het strafonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Ter zitting van 2 november 2010 verzochten beklagden hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst en dient bijgevolg haar uitzonderlijk karakter te behouden.

Opschorting strekt ertoe te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normale voorziene gevolgen, voor de beklagden een onevenredige sociaal-economische declassering zou veroorzaken.

In casu blijkt uit geen enkel element dat de opgelegde geldboete een sociale en/of economische declassering van beklagden zou veroorzaken.

Rekening houdende met de aard en de ernst van het misdrijf enerzijds en anderzijds met de volgehouden weigerachtige houding van beklagden, wordt een geldboete van 200 euro opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 28 maart 2001.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklagden gepleegde feit, steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is kennelijk niet onevenredig maar beoogt integendeel een einde te stellen aan een

HA. 66.97.1658-00

wederrechtelijke toestand, die dan nog wordt vastgesteld in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

De argumentatie van beklagde is dan ook op dit punt niet gegrond.

In tegenstelling met de beweringen van beklagden, is de herstellvordering geen straf, zodat het niet duidelijk is waarom er toepassing dient gemaakt te worden van de art. 6.1. EVRM en 14.1 IVBPR.

Het herstel zal dienen uitgevoerd te worden binnen de termijn van één jaar; deze termijn is redelijk rekening houdende met de aard van de opgelegde herstelmaatregelen.

Een dwangsom van 140 euro per dag vertraging vormt een gepaste aansporing voor beklagde op wie de verplichting rust tot het uitvoeren van de herstelwerkzaamheden; er bestaan onvoldoende redenen om een limiet te brengen op de vervallen dwangsommen.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41
en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** *** ***

HA. 66.97.1658-00

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.100,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **137,50 euro**.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **67,72 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van **25,00 euro**.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 200,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op **1.100,00 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

HA. 66.97.1658-00

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en also gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 67,72 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, vervangen bij art. 1 K.B. van 29.07.1992, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 23.12.1993 en bij art. 1 K.B. van 11.12.2001, dat opnieuw van toepassing is ingevolge de vernietiging van het K.B. van 27.04.2007 door het arrest van de Raad van State van 17.12.2008, de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de houten loods van 48 m², de garage, het houten kippenhok van 8 m², het afdak in hout en de verwijdering van de 2 pilaren in gevelsteen en het ongedaan maken van de reliëfwijziging door het verwijderen van de aarde en steengruis en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 140 per dag vertraging vanaf de eerste dag volgens op het versrijken van hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis werd betekend.

Zegt voor recht dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan – verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen- verhaalbaar op de beklagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

HA. 66.97.1658-00

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DETIENDE KAMER**,
07 december 2010, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Griffier.